د باران انځور

شعري ټولګه

صدیق الله بدر

WWW.SAMSOOR.COM

SAMSOOR.COM

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راتـه کله کړې په خوله خبرې
ماتــه معــلومې شي د زړه خبرې
وړوکــی نه یم چې به هیر کړمه تا
هېـــریــدل تــل وي د واړه خبرې
وړی دا ستا د مینې موړ به نه شي
مینــه کــې نــه کـړم د ماړه خبرې
وایم چې تل وای خو په خوا راسره
چـــې مــــو کولای د هر څه خبرې

چې مئیـن زړه مې "بدره " نه ژړوي
مــــه کــوه بیـا د بیــلتانه خبرې
۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ وختونه

د غم په دنیاګۍ کې نن غمونه راته خاندي
د یار په اننګو کې سره لالونه راته خاندي
دا څنګه زمانه شوه چې مې حال ویلای نه شم
زما د مینې کورکې پټ وختونه را ته خاندي
د مینې دنیاګۍ کې او سیدل راته ګران شوي
د ګرانې په بڼو کې جوړ مرګونه راته خاندي
ژړا مې چې په سترګو نن راتللې هسې نه شي
دیار د سترګو منځ کې څه رازونه راته خاندي

توکل په خدای ورځمه د زړه حال اوس ورته وایم
د ښکلي یار په شونډو کې ستونه را ته خاندي
۱۳۶۶/۲۵/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت امتحان

ابادي مــــې د وطـــن زړه کې ارمان دی
چـــې اباد کړمــه وطن دا مې پيمان دی
د وطـــن د مـــور اواز دی هـــر بچي ته
چې راغلــــی نن د وخت لوی امتحان دی
په ورورۍ کې د ژوندون خوشالۍ نغښتې
تربګنــــۍ کې ژوند په مثل د زندان دی
د وطــــــن پر ګنـــــو واړه سره يو شئ
ځانځانــــۍ کې د هر چا نغښتی تاوان دی
خپه زړونه بــه خوشال شي که خدای وکړي
په زحمــــــت پسې راحت د هر انسان دی
نـــوک او ورۍ کله بيلېـــږي لا په ژوند کې
نـــوک او ورۍ په شان دا لوی ټبر افغان دی
۱۳۶۲/۱۰/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

پرون وسوم
نن هم سوځم
زما برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وايم
خو لاسونه مې په خوله دي
۱۳۶۶/۱۱/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصل ترانې

لاره د ژوند زما رڼا شوله
راسره ګرانه چې پخلا شوله
اوس به د وصل ترانې وايمه
شپه د هجران لاړه سبا شوله
ياره راځه زما او ستا مينه کې
دنيا خو اوس زما او ستا شوله
جنون د مينې ته مې مه وايه څه
راته هر خوا ليلا ليلا شوله

"بدره " پروا د غماز مه کوه ته
د غماز خونه نن تالا شوله
۵/۱۱/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق تقوا

ګرانــــې چې تا بیا په راتلو کې وینم
زړه لـــــه خوښۍ نه په ټوپو کې وینم
دا دی دا ستــــا د خوږې مینې اثـر
چــې کراري خپـــلو دردو کې وینم
دا چـــــې سپـــرلو نه بې پروا یمه زه
سپرلـــی دا ستا په اننګو کې وینم
ما تـه شـي هیڅ د ساقي نوم و نښان
نشې چې ستا سترګو پیالو کې وینم

د عشـــــق تقوا سـره د "بدر" سر شو
ځکه یې تل د عشـق سجدو کې وینم
۱۵/۱۱/۱۳۶۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب خبر

ولـــــې نن لـه مانـه نا اشنـا شولې
وا يـــه چې په لمسه ته د چا شولې
دا بـــــه وي خبـر د لیـونتوب زما
هیلـــې مـې د میـنې چې تالا شولې
ما تـــه هر نظـر کـې ښکاریدلې ته
څه لـه مـې له سترګو نه پناه شولې
ما ویل چـــــې ته به با وفا یې تل
لاړې پــه وعدو کې بې وفا شولې

ته خو نن سپوږمۍ د زلمي "بدر" یې
خیر کـــه یو شیبـه را نه جدا شولې
۱۳۶۶/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللې یا رانې

ډکې چې خندا نه خولې د ګلو دي
ځکه بیا ناري پرې د بلبلو دي
خونې د غمازو هسې ورانې شوې
شپې چې د وصال په رسیدلو دي
نن چې مې زړګی هسې خوشاله دی
تللې یارانې په بیا راتللو دي
دا سترګې تیارې زما ړنا شولې
شپې د بیلتانه چې په وتلو دي

شیخ چې د ښکلا په ښار دېره شو وېل
ښکلې چې څه دي، د ښکلولو دي
۱۳۶۷/۱/۳۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارې سترګې

دا خو د ناکامې مينــــې چارې دي
اوښکې مې په سترګو لارې لارې دي
مينـــه چې زما ورتـــه درنه نه شوه
دلته د خوارانو برخـــې خوارې دي
زړه مې چې ګوګل کې دی پرهر ترېنه
ځومره د اشنا سترګـــې مکارې دي
رنګ چې ترې ګلان د مينې اخلي تل
دا د ميـــن زړه د وينـــــو دارې دي

اخلــې که خمار ترينه د مـــــينې تل
"بــدره " د جانان سترګې خمـــارې دي
۱۳۶۷/۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناسوري پرهر

تـــــورتـــم رنـا ، رنـا تــورتم وګنه
غــــم خوشالي، خوشالي غم وګنه
چــې يــې نظر هم په تا نه خوږيږي
زړګيــــه دا د يـــــار ستـــم وګنه
چې ناسوري پرهر رغيږي پرې ستا
اوس يــې يــادونــه هم ملهم وګنه
کـــله د ګـــل پر مخ شبنم چې ويني
تــــه يـــې زمـــا د ستـــرګو نم وګنه

تـا چې پرې غم د خپلې مينې وکښه
"بــدره " خــوا خـــوږی خپل قلم وګنه
۱۳۶۷/۲/۲۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مکر جال

ټټــر د ګلــو چــې اغــزو وچېــړه
هســـــې ارمـــان مې اسویلو وچېړه
بس که ساقي دومره زیاتی څه پکار
زمـــا تنـــــدی دي په نشو وچېړه
د مکــــر جال دلته دی چا خور کړی
تـــار د جنـــون چې لیـــونو وچېړه
دا چـــې پیغـــور مې د غمونو وړمه
دا خــــو مې زړه ستا په یادو وچېړه

بــدره باور مې په باور شته دی خپل
خیـــــــر که مې ذهن په فکرو وچېړه
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني محل

سترګې دې شوې ډکې له ژړا په څه
مینــې دا دې وکــړلــه ښیرا په څه
لاړې چې جونګــړې د ښکلا وو ته
راغلې دې خوني محل ته بیا په څه
یـاره ستا خو زلفې وې پر مخ پرتې
دا شــــوله پیدا دلته رڼا په څه
دا خــو هــم ته وګڼه چې څه وشو
اوښکې راغلې سترګو ته زما په څه

بدره چې دې نه غوښته خیالونو کې
بیـــا دې ورتــه وویلې اشنا په څه؟
۱۳۶۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرکلی

ښکلې ده چې خپه ومه په تلو د یار
هسې یم خوشاله په راتلو د یار
مه وایه رقیبه بد یې مه وایه
زه هسې روان یمه په پلو د یار
وخت چې هرکلی مې د پښتو کوي
خود شوه راته ګرانه نن پښتو د یار
سترګې یې په مینه چې رابولي ما
ځای مې د ځان وینم په بڼو د یار

بدر چې خوشال پرې خپل خاطر ګڼي
ښکاري یې باور بیا په وعدو د یار
۱۳۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلا

پس له مودو نه نن شپه
پاس د اسمان په سينه
د ښکلو ستورو منځ کې
دا تل په لاره، انتظارې سترګې
له ميني ډکې د نظر شوندې مې
په وربدو وربدو
د سپوږمۍ سپينې ښکلا
اناري سره اننګي
په مينه مينه ښکل کړل
چې په همدې خوندونو
جوتې د خوب راغلې پرې
او په شيبه شيبه کې پټې شولې
سهار چې پاڅيدلم
پاس مې اسمان چې وکوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کې مې ونه لېدې
هغه د ستورو جلګې
هغه ښکلا او هغه سره اننګې
خو زه په دې پوه نه شوم
چې ته مې خيال ته راغلې
جفا مې ياده شوه ستا.
خو نه، زه وپوهيدم:
چې تا ښکلا لرله
او نازېدې په هغې
سپوږمۍ هم ښکلې ده لا
ښايي هغه هم، ناز وکړي نور
او له همدې نه خو زه
پوه شومه چې:
ښکلا د ناز نامه ده
په کې وفا نشته ده.
۱۳۶۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني فکرونه

جام چـې په لاس کـې د ساقي ښکاري
زړه کـې يـادونـه ليـونـي ښکاري
دا خـو اثـر ستـا د ښـو دی کـه نه
زړه په سينـه کـې چې زخمي ښکاري
د مـخ ډيـوه دې په ورو ورو لګوه
تيـاره محـل دی چـې سـړي ښکاري
چـې د راتلـو نښې دې نشته اشنا
مينـه او ژونـد راتـه پردي ښکاري

چې مې سر تيټ د چا ښايست ته نه شي
سر کـې فکرونه پښتني ښکاري
۱۳۶۷/۱۲/۲۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

پخوا یوازې ومه
چا پېژندلم هم نه
چا راکتلې هم نه
د چا په خوله هم نه وم
هسې بې نوم وم اشنا
خو چې په تا مین شوم
د هر چا خوله کې شومه
هر چا راته وکتلې
ټولو هم وپېژندم
یوازېتوب نه خلاص شوم
هر څېز رقیب شو راته
او د خپل ځان دښمن شوم
کاشکې چې نه وای مین
کاشکې چا نه پېژندی
او د چا خوله کې نه وای
ځکه د هر چا په زړه
لکه د کاڼو په څېر ووربدم
۱۳۶۸/۱/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېوني فکرونه

کـلـه د ګـلـو پــــه ککو خـــوږېـږي
ستـرګـې زمــا چې پـه اغـزو خوږېږي
د لـيـونـې زړه لـيــــونـي يـادونــه
پــه لـيـونـو خپـلو نشـو خــوږېـږي
اورنـګ اورنـګ چې شول وختونه راته
ژبــه پښتــو مـې پـه پښتـو خــوږېږي
خبـر دی کــه خپلـو فـاصلـې ونيـوې
مينـــه مـې کلـه پـــه پـردو خوږېږي

بـدره د ننــګ جـذبې سـړې نه دي لا
زړه پــه پښتــو د پښتنــو خـوږېـږي
۱۳۶۸/۲/۲۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق بلا

پروت د جنون دي چې په در ليوني
اخلــي بـلا د عشـق په سـر ليوني
دا چـــې د مينـې محـلـه يـــا د بږي
لــه هغــه ځايــــه دي خبــر ليوني
په کې يادګار د لـيونتوب شي پاتې
چـــې کړي پــه کومه لار ګذر ليوني
عقلمندان دي چې په منځ کې پاتې
نيـــــولې لارې لـــــــر او بر ليوني

بـــدره له مينـــې نه غير مه وايه څه
غـــوارې خوښي که ته د هر ليوني
۱۳۶۸/۴/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تلو خبره

چې مې ارمان پرې ژړېدو کې تېر شو
ژوند مې د مينې په ترخو کې تېر شو
اوس په ليدو دې خوشالي چې کوم
په ما خپګان دې نه ليدو کې تېر شو
شپې په خبره وه د تلو خبره
کال دې اشنا په بيا راتلو کې تېر شو

چا کړې ښېرې چا دعاګانې بدره
دا چې مې نن په حادثو کې تېر شو
۱۳۶۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د احساس قرباني

دا چې ژړلی ژړېدلی نه شم
لکه پخوا زه خندېدلی نه شم
راته کوم چا قسم په تا راکړی
نن چې دې کلي ته درتللی نه شم
دا خو حالاتو مجبور کړی یمه
چې دې په مینه ښکلولی نه شم
هم مې ژړا هم مې خندا هېره ده
چې په هیڅ رنګ درته کتلی نه شم

ده مجبوري او د احساس قرباني
څه چې زه غوارمه ویلی نه شم
۲۰/۴/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند کيسې

لارې د مينـــــې دې کــړې ښکاري
درته مـــې زړه کې څه ګيلې ښکاري
چـــــې راتـــه وايې نن سبا راځمه
دا ستـــا رښتيا کومې وعدې ښکاري
خـــــود بــه له دې کلي نه کډه کوم
دلته کيســې د ژونـــد زړې ښکاري
په پســــرلـــي مې باور راغی هله
لاس کې دا ستا چې نن غنچې ښکاري

بــــــــدره پا څېږه روانېـږه ژر ژر
د يـــــــــار له لـوري اشارې ښکاري
۶۸/۹/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجبورۍ خندا

نن بیا مو چې خوارۍ کې د ژوندون منګولې سرې دي
جـانانه مـا او تـا کـې د سمـون منګـولې سرې دي
رندانو چــې رندۍ کــې د یو بل وینــې کـړې تویې
پــه دې کــې د ساقــي او د جنون منګولې سرې دي
خنــدا د مجبــورۍ ده هیـــڅ هوس په دې کې نه شته
زمــوږه مجبــورۍ کــې د بیلتون منګولې سرې دي
ګلــونــو تــه د مینــې چــې اورونــه ورتــه کېږي
بس دلتــه د حـا لاتـو د بدلـون منګولــې سرې دي

یــوې ادا د یــار تــه چــې هـم مړ دی هم ژوندی دی
پــه مینــه کــې د بدرد خپل یون منګولې سرې دي
۱/۹/۲۸5

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وینو رنګ

چې پرون مو په لیمو ځای ورکولو
نن نازونه خامخا به وړو د ښکلو

چې سپېره تقدیر بدل کړو ترینه خلاص شو
څه به وکړو مونږ بغیر له ځان وژلو

کوربانه چې په مېلمه مېلمه کې وشول
څه کاني په مونږه نه کړې نابللو

چې موسکا باندې یې لاړو په ویر سر شو
اوس مو لاره ترینه نشته د وتلو

چې خاطر مو د ساقي په کې ونه کړ
له محفل نه یو ملګرو د شړلو

هومره زړه نیولي تللیو باندې نه یو
څومره ویر کې چې اخته یو د راغلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل په وینو رنګ یو داسې وخت دی
ځای مو نشته هیڅ د ناستې پاڅېدلو

چې ګودر ته دې په وروېې ملا کړېږي
دا منګي دې په رښتیا د ماتولو
۱۳۶۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

موږ د ښکلا مينان
ټول سره يو ځاى و له ډېرې پخوا
زموږه مينه وه له يو بل سره
خو ليوني رقيبان
زموږ د مينې له ډار
زموږ د مينې د ښکلا سيمه کې
تخم د شک او د کينې وکاره
موږ يې د شک او د کينې په اور کې وسيځولو
موږه يې تږي کړو په زوره يو د بل وينو ته
***
خو له مودونه وروسته، چې سره ترغاړې وتو
د هغو سره په وينو سره لاسونه
زموږ د مينې مينه ناک ګريوان ته وغځېدل
غواړي زموږه دا شلېدلی ګريوان
لا پسې نورو شلوي
لا پسې نور...
۱۳٦۸/۳/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا جامې

پـه اور د مينـې چـې ستي به نه یو
مــور لیــونــي څـه لیوني به نه یو
زمـــور خپګـان رقیبه هسې نه دی
چې لــه یو بل ځنــې راضي به نه یو
چې د وفا جامې په ځان کړي ښکلې
ملګرو مور چېــرې ژوندي به نه یو
قـــدم بــه اخــلو د ثـــواب په لاره
خــو لــه ګنــاه ځنــې خالي به نه یو

بـدره رقیـب سـره کـه غـاړې وتـو
خـو پښتـانه او میــړني بـه نـه یـو
۲۹/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره او کرکه

موږ چې واړه وو
له تیارې او تورې شپې وېرېدو
ځانله یوازې کور نه، نه وتلو
بس وېرېدلو هسې، شپې نه مو کرکه کېده
***
غوښتل مو دا چې: دغه شپه هم ورځ وای
خو هسې کله کېده او هسې کله وشو
***
زموږ په دې وېره وه
چې په تیارو کې د شپې
کوم څه خوړونکي او داړونکې بلا ګانې وځي
لکه شیشکه، لکه مار او لکه تور وهمونه
او موږ په دې وېرېدو ، شپې نه مو کرکه کېده.
خو اوس
اوس مو له شپې سره له ورځې نه هم کرکه کېږي
هسې په ځان وېرېږو
او په ډاډه زړه ګرځېدلی نه شو.
۶۹/۲/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې لاره

خدايه چې مينه کې سره خو نه ده
لويه خبره ده وړه خو نه ده
زړګيه ! څه داسې خپه خپه يې
د يار له خولې وتلې نه خو نه ده
رقيب دې دا نيسي په نورو به ځم
لاره د مينې څه يوه خو نه ده
ساقي غوسه دې تسبې مه اړوه
ده ميخانه شيخه کعبه خو نه ده

چې سترګې سترګې بدره لارې څارې
نن د راتلو يې څه نيته خو نه ده؟
۶۹/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

متکور زړه

دغـه منـم خا مخـا زور او به شي
د چـا پـه غـم زړه متکور او به شي
ليوني خدای نه به نور څه وغواړي
چې ورته ښکلي په هر لور او به شي
زړګيـه راشـه چـې بـس دا ومنو
د مينې سترګو ته سور اور او به شي
مالت د مرګ او د سرو وينو چې وي
د يـو خطا کې به خود نور او به شي

ښايست چې ناز شي او په تله کې شي
بـــدره د زړه د مينې شور او به شي
۱۳۷۰/۱/۲۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښېرو بام

ګـــورئ زمـــا که شوله ساه په ختو
بـــام د ښېــــرو ته ده ليــــلا په خـــتو
لـــه ډېــــرې مينې که له کبره دي دا
چـــې مـــې په ولو ده اشـــــنا په ختو
هـــــــره شيـــبه مـــې دې ژړا ژړا شـــي
که شي له خولې نه مې خندا په ختو
رڼا د دوه ســـــترګــــو يې مله ده زما
لمره چـــې نه يمــــــــه دا ستا په ختو

بدره څـــه تنـــدر خــــو به نه رالوېږي
که مې له خولې نه شي رښتيا په ختو
۱۳۷۰/۹/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

لویه خدایه لویه خدایه
ستا په مینه په هر ځایه
غرولاړ دی درناوی کې
ټولې ژوې په زاری کې
***
ټول په مینه عبادت کې
یو همیش دې په طاعت کې
دا تورتم زموږ رڼا کړه
دا ژړا زموږ خندا کړه
زړه له زړه سره اشنا کړه
بې مینې ورکه دنیا کړه
چې شو مینه سر تا پایه
لویه خدایه لویه خدایه
****
چې خوشاله مو شي زړونه
ترې په تله شي ټول غمونه
د وفا نوم را ژوندی کړه
دا خزان مو پسرلی کړه
چې په کار تل د یو بل شو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پردي نور سره خپل شو
چې پردي نور له ژړا شو
 څو مره ښه چې په خندا شو
ای په هر څه کې نمایه
لویه خدایه، لویه خدایه

****

په یوه لار چې په تله شو
یوه ژبه یوه خوله شو
چې شو یو د بل په مینه
توې د یو بل، نه کړو وینه
کلکې خپلې ارادې کړو
زړه نه لرې وسوسې کړو
چې منزل ته په مزل شو
یو د بل د لارې مل شو
دا سې وخت راولې خدایه
لویه خدایه لویه خدایه

ګردیز- پکتیا

۷۰/۴-۱۸/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توبو په زير و بم کې

غوټۍ ګل شوله د مينې د ښکلا نغمه خوره شوه
د پسرلي د وير په شونډو د خندا نغمه خوره شوه
ښتنه مې شوله مينه د هوس زنځير يې مات کړ
دنيا رنګه د بلا شوه د حيا نغمه خوره شوه
د زاهد ساقي په مينه شوه رندانو ته لار سپينه
د توبو په زيراو بم کې د ګناه نغمه خوره شوه
وېدې سترګې شولې ويښې د ښو پنجرې ماتې
تورتمونو د سکوت کې د رڼا نغمه خوره شوه

د راتلو په يو خبر يې چې مينه لاره څارم
بدره ما ته له پيغوره د پناه نغمه خوره شوه
۱۳۷۰/۱۲/۲۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکه

راتــه چــې ښکاري چې دنيا دوکه کړم
مينــې دوکـــه کړمـــه اشنـــا دوکه کړم
چې د رخسار په رنګ يې رنګ نه شومه
خپلــو فکـــرونـــو هـــم سودا دوکه کړم
وايــه دوکـــو کـــــې دې دا ثـــه ليدلي
لکـــه پـــرون دې چـــې نن بيا دوکه کړم
د هيلـــو بـــڼ کـــه مـــې تالا ترغـــه شو
د ليـــونـــو ستـــرګـــو ښکلا دوکه کړم

د چـــا جفـــا نـــه چـــې ګيلـــه نـــه کوم
بـــدره خـــو زه خپلـــې وفـــا دوکه کړم
۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله

ته چې وایې
لکه ما دې خدای حیران کړه
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
چې څه وایې
بیا چې هر څه دې زړه غوښته
راته وایه
هان تر سپورو
هان تر ستغو.
لږ څه ځیر شه
لږ دې زړه نه تپوس وکړه
ځکه زړه دې دی

هنداره زما د مینې
۱۳۷۰ مرغومی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوراو وينې

لکه زما د چا په غم لمبه شو
وطن مې و سو هر قدم لمبه شو
سيوری د شوم نظر چمن کې خور شو
د ګل په شونډو کې شبنم لمبه شو
د اوراو وينو کيسې ختمې نه شوې
ژبه لمبه شوله قلم لمبه شو
ځای د څه ښلو او توبو مو نشته
هم ميخانه او هم حرم لمبه شو

بدره مجبور کړې په سر چې ښکارو
زموږه کلی زموږ چم لمبه شو
۱۳۷۱/۹/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعور رڼا

څــو څــو کـه مجبــور او کــه مختار یمه
شیـخــه ســم روان پخپـــلــه لار یمه
څـه دې وې چې ستا په پلونو تلل وکړم
دا لکــه دا ستــا چـــې په اختیــار یمه
لا چـــې څــه امیــد مــې تخنــوي زړګی
لا څــو د هغـــې ښکلــې پــه کـــار یمه
څنګــه میخـانــې نه لاس پــه سر شمه
لا څــو چــې خمــار یمـــه هوښیــار یمه

تلـــه د خپـــل شعـــور چـــې په رڼا کوي
بـــدره د هغـــــو یـــارانـــو یـــار یمه
۱۳۷۱/۱۱/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امید ننبه

زه چې وایمه د ګل مینه په غیږ کې د اغزي ده
رقیب وایي لیونتوب دی فلسفه د لیوني ده
د امید مینه چې نه تخنوي زړونه مو په مینه
داسې وخت دا سې شېبې دي د نفرت مهرباني ده
اسمعیله ستا په غاړه به چې بیا بیا تېرېږي
له زړګي نه د خلیل چې پاک الله سره دوستي ده
مینه مینه ای زړګیه څه په مینه مینه وایې
چې په مینه پابندي ده بې وسۍ کې زندګي ده

چې په ضد د زماني د روایاتو یمه بدره
چېرته ننبه د غم وېرونو انګازه چېرته مستي ده
۱۳۷۱/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال سکوت

جانانه وایه چې خپه په څه شوې
ښکېل د شو ګیر څنو کې شپه په څه شوې
چې زړه را ښکون نه د بلنې وایې
بیا په راتلو زما غوسه په څه شوې
چې ستړې روح دې زما ستړې غوښته
د خیال سکوت کې مې نغمه په څه شوې
چې په بیان مې پابندي لګوې
نو مې په زړه کې ولوله په څه شوې

پېرزو دې نه وه چې اغزي په بدر
مینې سبا په څه وړمه په څه شوې
۱۳۷۲/۱/۱۰

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل غمیزه

کړ مرګي په تندي ښکل
شو په وینو ســـور کابل
سترګې ډکې شوې له نم
سور پـــه وینـــو هر قدم
شو د ناستې پاڅــې غم
لاس ګریوان کې د یو بل
شو پـــه وینو سور کابل

***

د وېـــرونـــو انګـــازې
لـــورا لـــورې راخـــورې
شـــوې د مینـــې جنـــازې
د هـــر چـــا پـــه اوږه خپل
شـــو پـــه وینو سور کابل

***

پښـــه نیـــولـــې پسرلي
هـــر قـــدم ځوزاو اغـــزي
لیـــونتـــوب د لیـــوني
پـــه ارمـــان ارمان د ګل
شـــو په وینو سور کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ژبــه نــه شــوه پــه یوه
ښــه خـــوږه شوله ترخه
سمــه لار شـــوه تاتـــره
د یـــو خــو پـــه تغافـل
شـــو پـه وینو سور کابل

***

هـــره لار هـــره کـــوڅـه
شـــولـــه تنــګه او تیاره
لاخـــو شـــاړه او سپـیره
د پیـــړۍ پـــه تـکامـــل
شـــو پــه وینو سور کابل

***

ډیوه مړه شـــوه د خنـــدا
ستـــــرګـــو ونیـــوه ژړا
هـــر اشنـــا شـــو نا اشنا
ټـــول خـــویـــونه د مغل
شـــو په وینـــو سور کابل

۱۳۷۱/۱۲/۱۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست لېوني

چې هم په سترګو هم په زړه غولېږي
مســـت لیونـــي په یو کاتــه غولېږي
چـــې غـولېدلي دي په هوښــه کې لا
په بد مستۍ کــې به څه نه غــولېږي
خپلــو ملګــرو تــه چــــې ګـورمه زه
له خپل اخلاصه په خپل مله غولېږي
چـــې د ژوندون پـــه مـــزه نه پوهېـږي
هــم په خـــواږه هـم په تـرخه غولېږي

بـــــدره د ښکلـو په خندا چې مړه دي
دا ســې سـاده خـــو ډېر ساده غولېږي
۱۳۷۲/۹/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه - ثوابونه

د ښایست د سپرلي مینه کې ګلونو ته شوو سترګې
چې پرې ځان او زړګی وسوځو اورونو ته شوو سترګې
شو ګیرونه مو شو ګېرځپلې سترګې لا په لار کړې
د خوبونو محلونو کې خوبونو ته شوو سترګې
ګناهونه ثوابې شول، ثوابونه ګناهونه
ځکه مینه د جنت کې دوزخونو ته شوو سترګې
جل وهلې ځواني ګرځو جل وهلو ورځو شپو کې
چې پیدا مینه د ژوند کړو امیدونو ته شوو سترګې

دژوند ناوې شوه سرتوره د امید مرۍ خپه ده
د خندا موسم کې بدره چې مرګونو ته شوو سترګې
۱۳۷۳/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر تار

چې مـــې نظر پـه کـو مه لار خوږېږي
قـدم قــدم پـه پـلو د یـار خـــوږېږي
شیخــه د مرګ ګوابښ راته ځـله کوي
زما خـــو سر پـه سـر د دار خـوږېږي
د وینـو سـره زمـا د زړه جـــانـانـه
د اننګیـو دې پـه قـار خـــوږېږي
دا چې پـه وار کې بې واری واخیستم
خو بــې واري مـې هم پـه وار خوږېږي
عشــقه زمـــا د امیـدونـو سـترګې
ستـا د نـظر پـه هـــر یـو تـار خوږېږي
سـترګې د یـــار بـه شـي خـوږې پـه بدر
چــې یې مړې سترګې پـه ما خوار خوږېږي
۱۳۷۳/۳/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخه غمونه

ستړګې چې د کې شــي نو وورېږي
وريځې چې نه وي اسمان نه ورېږي
ښکاري اشنا راته وي ستــرګې د چا
چې تــاوده زړونه مو ســاړه ورېږي
چــې د يـادونـــو دې خـوا ږه وروي
خيــر که غمونـه دې ترخــه ورېږي
وې دې چې څوک ليوني نشـته پکې
پــه دې کوڅـه کـاڼي په څه ورېږي

چــــې زه به هـــم ورلره يـاد يم که نه
هغـــــه خــو هر دم مــې په زړه ورېږي
۱۳۷۴/۸/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه خیر کړې

غم مې بیا غم د جانان دی خدایه خیر کړې
غریو نیولی مې ارمان دی خدایه خیر کړې
د وطـن مـې د ولـس پـه ژړا سـر یـم
د مـرګونو پرې بـاران دی خدایه خیر کړې
د وجـدان مـری خـپه عـاطـفـه مـړه ده
د انسان دښمن انسـان دی خدایه خیر کړې
بـلا لارې تـه چـې دا سـې پـه ځیر ګوري
د ارمـان کاروان روان دی خدایه خیر کړې

تقـاضـا د زمـانـې نـه پـوره کـیږي
بدرځان پـورې حیران دی خدایه خیـر کړې
۱۳۷۴/۸/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیم نظر

هــره ســاه چــې ساه ختلې زنده ګي ده
غــریبي ده مجــبوري ده پـریشانـي ده
هــره ورځ د نهیــلیــو مــاتمـــونـــه
هـــره ورځ د ارمـــانـونو قــربـاني ده
دا چې نیم نظر یې خور اوربل ته ګورم
دا زما د یار په غـم کـې ستـومـاني ده
لیوني دې خپل نظــر په کاڼو مات کړي
چې تـرڅـــو د رقیبـانـو واکمنـي ده

چــې کوڅه په کوڅه خیر غواړمه ګرځم
بـــدره مینــه کې مــې برخه ګدایي ده
۱۳۷۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ته غونچه د ګلو يې
زه په نغمو روږد بلبل
ته د خندا شين سپرلى
زه له رنګه ژېړ خزان
ته يې ازانګه د عشق
زه په دار د حق منصور
ته يې د رڼا ښکالو
زه تورتم خوړلى يم
ته ښکلې هنداره يې
زه دركې ځان ګورمه
۱۳۷۴/۱۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکه ګناه

بیا دې ژړېږمه وعدې په سلګو
بیا له ماښامه دې د بوې په سلګو
یاران په ځان پورې یې چېرته اخلي
که نه اشنا دې یارانې په سلګو
بیا دې زما په اوښکو وخندلې
بیا راستنې دې کړې جرګې په سلګو
ګوره زګېروي زما د پاکې ګناه
خولې ته مې راغللې توبې په سلګو

سهار ماښام چې په کې ورک وم بدره
هغه د مینې دې کوڅې په سلګو
۱۳۷۴/۲/۹

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

خودي او بې خودي

عشــقه حيـران يمـه چې څـه کو مــه
هغـه کـو مــه چـــې يـې نـــه کـو مه
ژاړي او خاندي ســتا يــادونه اشنا
هر څه کې خوښــــه چې د زړه کو مه
د مخ او زلفو دې چې ياد کـې شمه
کلـه رڼــا کـلـــه تيـــاره کــو مــــه
ارمــانــه بيـــا دې قــربــاني ورکوم
څــوا سو يلـــي ســـاړه ســـاړه کو مه

بدره يو غرې چې د خــودی شو مه زه
د بـې خـــــودۍ پــه لاره تلـه کو مه
۱۳۷۳/۱۲/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

هلته چې ځوک
چېرې زما په کیسې
غوږ نه باسي

***

هلته چې ځوک
د چا خبره نه اوري

***

هلته چې سرې د شپې منګولې
د سهار په ستوني
ښخې دي لا

***

هلته چې ښکلي ستوري
خلک په کاڼو ولي

***

هلته چې مینې ته د عشق په سترګو
نه ګوري ځوک
هغه،
هغه زموږ کلی دی
چې رقیبان په کې واکداره دي لا.
۱۳۷۴/۷/۱۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکي ګلونه

ټول موسمونه پســــــــرلي غواړمه
د ژوند ګلونـــه دې موسکي غواړمه

د غمـــو سترګــې د رته مــه شه چېرې
تل دې په ژونـد کې خوشالي غواړمه

چې وي بــې خــوده د خودۍ په مینه
ژوندي همــــــدا سې لیوني غــواړمه

د پــیغــلـــې مینـــې د وربـــل ګلـــونه
د احســاســـاتو مـــې زلمي غواړمه

یون چـې تکــــــل وي د ازمون په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میـــړني قـــــــام میړني غواړمه

د نن له ســــــترګو نه اورونــــــه اوري
ګلونـــــــه سترګې پـــروني غواړمه

د قام چــې مات انځور پیــوند کړي زما
روښان، احمد ، خوشال، هجري غواړمه
۷۴/۸/۲۴

نوموونه:

یون، محمد اسمعیل یون

ازمون، لعل پاچا ازمون

تکل، احمد تکل

انځور، زرین انځور

پیوند ، علي ګل پیوند

روښان، بایزید روښان

احمد ، احمد شاه بابا

خوشال، خوشال خان بابا

هجري، اشرف خان خټک

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګنهکاره توبې

په مـا وربـړي چې بـې واره توبې
دا مــې وتلــې لــه اختيــاره توبې
د ګـناهـونـو کـه لـوربـړي پـه ما
راځــي مـې خولــې تـه ګنهکاره توبې
لا ګــناهــونـه وار لـــه واره راځــي
لا چې کــومــه وار لــه واره تــوبې
ګناه مــې ستا په شانتې نـه ده کــړې
چـــې دې کـومـه تــر سهــاره توبې
شيــخه له مـا هـم ګنـاهکـاره ښکاري
اورمــه ستـــا چې دا بيشــماره توبې

عشـقــه دا ستـــا چې ګنـهکار يـم بــدر
خـــــــود بـه کـــومه ستا لپاره توبې
۱۳/۹/۱۳۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچۍ مینه

نه پرېدي خوښۍ نه مې غمونو ته
فکـر یمــه وړی ستــا یادونـو ته
ګل یې خــو چې ګل درلره نه وایم
اوروړتــه کوي دلتــــه ګلونو ته
مخ ګلاب، نظـر ګلاب، ادا ګلاب
خوب ګورم چې دانګمه اورونو ته
عشق چې نظر نه شي سپیلنو په نوم
اچـــو اورونـــــه خپلو زړونو ته

چارې اخـــر وکړلې کوچۍ مینې
وختمــه بــدره جګـــو غرونو ته
۱۳۷۲/۵/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدا جدا غمونه

کله په جام او په مینا ماتېږي
زما چې تنده په یاد ستا ماتېږي
لکه غمونه چې جدا جدا وي
هسې مې زړه جدا جدا ماتېږي
د لیونو زور که دې ولیدلو
رقیبه سر دې خامخا ماتېږي
یو زما زړه دی چې هر دم ماتېږي
یو ستا وعدې چې هر سبا ماتېږي

بدره چې نه یې سوځې سترګې په ما
زما نظر پر هغې لا ماتېږي
۲۰/۱/۱۳۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان زړه

لیــوني زړه چې اور په ځـان اخستی
چـــا ورتــه نـــوم بیا د جانان اخستی
ژوند کې چې ماته دی ډېر ګران لوېدلی
هغـــه زړه تـــا رانـــه ارزان اخستـــی
رقیــــب په عشق بولي د مرګ سند ره
لاس کـــې یې تیغ سره قران اخستی
زړه مې افغان دی ټیټ کاته یې نه زده
خــو یې قلنګ د عشق په ځان اخستی

د خپـــــلې ورکې د کاروان په مینه
بـــدرقـــدم په بیـــابان اخستی
۱۳۷۷/۲/۲۵

د ملیارکاکړ د واده په موقع

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو نيزاره شور

شپه ده د خوندونو په خوندونو کې
جوړه زلزلـــه ده پـــه دوه زړونو کې
ساتــو بـــــه ابــادې د نـــوا کوڅې
يــــــو نيزاره شـور لـرو سرونـو کې
ژاړو د ارمـان مــــــاتــو منګيو ته
مـــــورډ خپـل نظر په ګودرونو کې
وختـــه ستا له مينې موږ تاو کړي دي
زړونــــــه د زخـمونو په شا لونو کې

بـــــــدر زه ملــيار د هغــه بــڼ يمه
خانـــــدي يې جانان چې په ګلونو کې
۱۵/۸/۱۳۷۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې تنده

د عشق په شین فصل مې ووري د لوګرو باران
د خنــــدا پیغلې راته قتلې کړې د زغرو باران

پـــه ورانـــه غاړه د ګــودر ماتو بنګړو ته ژاړم
ورکـــوم للمې د زړګـــي ته د سنــــدرو باران

ښکلې ده هســـې کبـــرجنه که نه ښه پوهېږي
چې د غوربو کچکول کې غـوارم د خبرو باران

غواړې دورې ستا د کوڅې خوالوتلې نه شي
د خیال کوتـرې مـــې وهـــلې پـــه وزرو باران

دا لیونـــي زړونـــه زمـــوږ د مینــې تنده وژني
خدایه پر کلي مو رامات کـــړې د دلبرو باران
د تورو سترګو یو وار هم په زړونو نه لګېږي
د غرونو لاره ورکه کــــړې د ګورګورو بـاران

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انتظار د لارې پېغلې تـه د هار په مينه
د سترګو سيند مې بهوم د مـــرغلرو بـاران

سم دم په ډاګ کې زما د خيال په ښا پېريو بدره
ووري همدا شېبه شېبه د جـــادوګرو بـاران
1377.8.20

پېغله نوا

لکـه ګيلې چې لـه جانانه راځي
خولې تـه سلګۍ مې له ارمانه راځي
د مـينې شمس بيا ځورولی دی چا
خوږمـن اواز دی له ملتـانـه راځي
حسـن ارزان نه دی هـر چاته نه دی
ګرانـه سودا لاس ته پـه ګرانه راځي
زلمـی شپونکی ارمـان له ځانه وتی
پېغـلـه نـوا لـه نيستـانـه راځي

بـدره چـې خـپر يې د مـينې ګنم
بـاران د کـاڼـو لـه اسمـانه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپونکی ارمان

غم غـم د زړه تارو ، نه مې سندرې دي راتاوې
له بـامه د خيـالونو مـې کـوترې دي راتاوې
دا هسې ليونی او سترګې سترګې چې ورګورم
نـن ډېره مـوده پـس رانـه دلبـرې دي راتاوې
نوا نوا له سوزه چې شپونکی ارمان مې ژاړي
د مـينې له نيـزارو نـه لـوګـرې دي راتاوې
جـادو هغـه جـادو ده او هماغه جادوګر دي
خو.بيلې نوې نـوې څـه منترې دي راتاوې

جانان راتـه وې بـدره چې نږدې رالره نه شې
شاعـر يې ستا سينې څنې بخرې دي راتاوې
۷۷/۷/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مینه

یو ستړی خیال یمه د مه غواړمه
د زلفو غېږه کې دې شپه غواړمه
چې په کې وړمه د نظر ببړۍ مې
د سترګو سیند څپه څپه غواړمه
له شوره غلی چې د رګو رمه دا
د حیا مینه کې بوسه غواړمه
چې پر هرونو سره مینه کوم
زړه څراغان ډیوه ډیوه غواړمه

د مینې اوره څه لمبې ښکلوه
د ښکلا مخ خوله خوله غواړمه
۱۳۷۷/۱۰/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې نیازۍ دم

کلی د شور دی دا منمه خو ځوک ساز نه کوي
د زړه تارونه مې اوده دي هیڅ اواز نه کوي
ربیار رښتنی دی منم خو ملامت هم نه یم
جانانه هر چا ته خبره ځوک د راز نه کوي
یو خوا ملا په موړه دم د بې نیازۍ کړی دی
بل خوا له ښکلو ادا هېره ده او ناز نه کوي
انداز د سترګو دې د باز بدل بدل غوندې دی
د زړه کوترې مو چې غلې دي پرواز نه کوي

خوارږه له زړه رښا چې سترګو نه دې اخلي اشنا
د بدر داسې کلام ځنګه به اعجاز نه کوي
۱۳۷۷/۸/۷

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان

دا د موسی سترګو مې نور دی جانان
د مینې هغه کوه طور دی جانان
په تارکې پټ د شومه دم د ستار
یو غلی شور غلی سرور دی جانان
زړګی یې شته خو مینه نه شي کوی
ما ته راګوري نه، مجبور دی جانان
داسې ترور وختونو واخیست پسې
چې اوس له ځانه هم ترور دی جانان

د زړه د باغ د ګلو پاڼو کې شین
لکه پر هر په وینو سور دی جانان
۷۷/۹/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب ډولۍ

سـنـــد ريـزه تنـــهـا يــي ده د ژړا پـــه تـــال سـندره
را يـــا د يـږي مــــې جـا نــا نـــه سـتا يـوه يـوه خبره
دا بـه څه شي که مې زړه او سترګې اوښکې وينې راشي
د ښـــــا مــا ر و زلــفـــو ميـنه غـوا ړي لال او مـرغلره
هـره شــپه د خوب ډولۍ کې مــې د سترګو ويده کېږي
يــوه پيغـــله ښـا پـېرۍ د قـاف لــه غـرونو سترګوره
چـــې هغـه دنيـا بـې حورې او غلمان نه غوا ړي شيخه
اخـــر دا دنيـــا هم کـــېږي بـــې يـا رۍ او بـــې دلبـره؟

چـــې ګـــودر دی خو په ښکلو بې له ښکلو ګودر نه دی
بـدره مــــا ليـدلي نـــه دي ميـن زړونه بـې پـرهـره
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړګي لپه

د ځوانـــۍ خمـــار زما كــــه سرګردان او تار په تار دی
ستا سينــه د مشكو ښـــار دی د لونګو جوړ بازار دی
د زړګـــي پــه لپــه وينـــــــــې هـــر پر هـــر ته وركومه
ارمان مــخ را اړولــی وايـــي پـــار نـــن د بهـــار دی
شيــخه راشـــــه چې له زړه نه داسې روغه سره وكړو
زه پـــر تا چې نه لګېږم نو دا ستا پر ما څه كار دی
پـــاړوګـــره د عشــق غـواړي چې د مينې هوده وايي
بيـا چيچيلی كـــوم مين د زړه په سر د خمار مار دی

د نـــــوا پيغلې لــه مينې ورنه تــاوې دي چې بدره
جــوړ ارمان زما شپونكی دی دا زړګی زما نيزار دی
۱۳۷۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غزلتورو آئينې

عشــق د زمرو ســترګو ، چــې هغه ليونۍ نه لري
زمــورډ د زړونو دښتې شاړې دي هوسۍ نه لري
شپيلۍ شپيلۍ چــې په کې پيغله نوا ونغاړمه
کوچــۍ سنــدره مــې د درد هغـــه کېږدۍ نه لري
چې هرسهار ويده ويښېږي ، ويده خوب ته ورځي
د کلــي دنــګ دنګ چنارونه مو مَرغۍ نه لري
لا خـــو مو مينــه ده پــه عشــق کې پرهرونو سره
چــا وې زمورډ د هـيلـو نـاوې چې ډولۍ نه لري
د غـزلتـــورو ائينــې به درتــه مـخې تــه ږدي
په تـامـيــن دا ستــا شـاعـر بلـه ډالۍ نــه لـري
ديو د شوګير زمورډ د سترګو په شپو سيورې کړې
بــدره مودو نــه مـــو خوبــونــه ښاپېرۍ نه لري
۱۳۷۷/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو مینه

زما خبرې نه زده
ما خو ویل درته چې
همدا په سترګو سترګو
ښه ده پوهېږو سره
ګوره !
خپه شوې اخر
چېرته د خولې خبرې
او چېرته عشق
د سترګو
۱۳۷۸/۱/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو رمې

خولې ته مو نـــه راځـي د خوند خـبره
له مـــوږه هېـــره ده د ژوند خـبره
په ليـــونو زړونـــو مو اورلګـوي
جنګ کـــې د سترګـو د اوربند خـبره
سترګـې مې پيايي چې د اوښکو رمې
کېږدي کې نغښتـې د ايلـبند خـــبره
نه زمـــوږ زړونه شـول په غشو ماړه
نه ښکــــلو زده کـــړه د پيوند خبره

ملالۍ هـــيلې مـــو په زړو کې بدره
په مينه نغــــــاړي د ميـــوند خبره
۱۳۷۸/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو شپول

لـه زړه نــه سترګــو ســره مینــه لـرم
وړوکــي کلــي کــې ښــارونه ساتم
د انتظــار د غشــو نښــه دې کــړم
د شوګېر شپول کې چــې خوبونه ساتم
لا چــې راځې ته د اغــزو موسـم کې
لا بــه پــه ســترګــو کې ګلونه ساتم
د اوښکــو مــخ وروړم ګردونو ته چې
زه پــه دې لارو کــې پلــونه ساتم

دا خو چې ښکلیه څراغان دې خوښ دي
له مینــې زړه کــې پــر هـــرونه ساتم
۷۸/۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه؟ !

وخته پوښتنه لرم
پښه نیولی شه لږ !
خیال مو د سرو شونډو کې
د زړګي رنګ وبایله
هغه د جل موسم کې
للمي ارمان ته مو خپل
باران د وینو ورکړ
اوس چې د تورو زلفو
دام کې ګېر یو
وایه چې څه به کېږي ؟
۱۳۷۸/۳/۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند
یو سیند دی
کله مست، د ځپو ورا سره روان وي.
داسې مست چې لبریزی نه
ساحل هم په مخه اخلي.
کله داسې شان وي تږی
چې له تندې خپل لاسونه
په دعا وي پورته کړی
د مستۍ او
شور
باران
ته
۱۳۷۲/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پته

عشقه بلا دې واخلم
مينه کې تا سره مې ځان ورک کړی
راته جانان ورک شوی
درنه يې پته غواړم
***
کله ماشوم چې وم
ورکوټی ومه
چې به يو ازې چېرته وخوځېدم
په نيمه لار به لار شوه ورکه رانه
او ځای پر ځای به کرار ودرېدم
چې به مې وليدل څوک
ورو ورو لمن مې د ژړا نيوله
د چا به زړه را باندې وسوځېده
راته يې لار ښودله
***
کله چې کټ مې د خوب

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا څنګ لوېږي
د پرې ته وویست
تر نیمې شپې د پانو شور کې ورک وم
او د همدغه شور په لېچو به مې
سر اېښوده
یو وخت
خوبونه را نه
د چا د دوه سترګو
د یاد کوترې
وزرو کې و نغاړل
دورې دورې شوې
او د هسک غېږه کې
پناه شوې رانه
چې بیا مې ونه لیدل
ما مې خوبونو پسې
ان په تورتم کې د شپې
د شوګیرونو لاره ونیوله
له ګړنګونو پسې واوښتلم
او بیا به سترې ستومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټ ته د خوب په مینه وختلم

****

همهغو شپو ورځو کې
یاد کې د هغو سترګو
له ځانه ورک شوم پسې
داسې یو ورک
چې به ویلې مې دا
چې زه هم شته یم که نه؟
خو کله کله به د درد لاسونه
په پرهرو به مې راتېر شول د زړه
او په یو داسې غږ یې
زما د زړه غوږونه ونازل
بدره زه مینه یمه، مینه یمه

***

له هغې شپې نه وروسته
هغه
غږ
هره
شیبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه مې لاس تېروي
او زه اوس هره شیبه
په هغه غږ پسې یم
ورپسې ورک یمه زه
دا سې یو ورک چې ورک په ورکو کې یم

***

سلام، سلام
عشقه، سلام مې پرتا
درځنې پته غواړم
راته مې ځان وښایه
راته جانان وښایه
۱۳۷۸/۹/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو تږی سيند

عشقه راوغځوه لاس د بنګړو خوب ويني
د زړه تارونه مې ويده د نغمو خوب ويني
زما د سترګو په هندارو د باران تصوير ته
مړاوی ګلاب مې د زړګي د وږمو خوب ويني
زما ملت ته ازميښت کې د خليل دعا ده
د وخت په لېچو هره شپه د لمبو خوب ويني
چې هره شپه يې په هندارو ځلېدل خوبونه
اوس مې د سترګو تږی سيند داوبو خوب ويني

مينه کې بدر لاس نيولی د عارفو او ښکو
دې مريدی کې هره شپه د تسبو خوب ويني
١٣٧٨/٣/٢٧

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه کوو له هر انسانه سره
موږه ژوندي یو له دې شانه سره
هره شېبه د مینې ذکر کوم
زه چې غږېږمه له ځانه سره
زه خو ظالم ورته له نازه وایم
ستم خو نه ښایي جانانه سره؟
لار د سندرو د بازار لټوي
کچکول د روح مې له ارمانه سره
زه یې دې سرو سترګو ته کېنولم
یاري د اوښکو له ګریوانه سره
جانانه بدر دې یاد پرېږم که نه
تا یادوم جان او قربانه سره
۱۳۷۹/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې او رانجه

تا خو وې راځه چې نور
د سترګو لار
بدله کړو
داسې چې وه ګرانې
بیا دې ولې
سترګې تورې کړې؟

۷۹/۸/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان رضا

چې دې خندا ته عشقه ما کړې ده
وو ایـــه دا ســـې ژړا چا کړې ده
مـــا دې ژړا تـــه ژړولـــــې ژړا
تـــا مې ژړا باندې خندا کړې ده
مه راته ګوره بیا په غبرګو سترګو
ســـــاده کتـــلو دې بلا کړې ده
زه پسې ځم ساقي چې تښتي رانه
ښکـــاري چې څه بلا ملا کړې ده
ستا په انکار چې هم درځم کوڅې ته
مـــا د ارمان خپله رضـــا کړې ده
شیخـــه نو دا سمې له کومه شولې
بدر چـــې ټـــول عمر خطا کړې ده
۱۳۷۳/۱/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه مینه

سترګـــو نیولی چې د نم لاس دی
د زړه په تار مې ایښی غم لاس دی
مینه کې عشق او جانان ګرم نه ګڼم
دې کـــې زما د زړګي هم لاس دی
دا یـــو درواغ به درته هم ووایم
چـــې د رښتیا راسره سم لاس دی
چې د ولس د لاس ښکلا یې جام دی
پـــر دې مالت تېرکړی جم لاس دی
چې رسېدلی دی د وخت ګریوان ته
دې کـــې یوازې زما ګرم لاس دی
بـــــدره ماشومه مینه ژاړي راته
جـــانان پټ کړی ترینه مم لاس دی
۱۳۷۸/۳/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب کوترې

سترګـــــو ته نه راځـــي د خوب کوترې
برند په بڼـــو د شوګـــیر باز ناست دی
د چـــا بـــــه مینـــــه وي له ښکلو سره
زما پـــه زړه د ښکلــــــــو ناز ناست دی
جانـــان په دې خپـــــــــه چې غړ نه کوم
زمـــا له چیغو نـــــــــه اواز ناست دی
ساز مې د ژوند د ښکــلا جوړ دی چې پرې
داسې مــې عشق په زړګــي ساز ناست دی
چې خــوشالي مخ په ســــــالو کې نغاړي
په زړګي پټ د غم غـــــمـــاز ناست دی

لاس په دعا د مینــــــــــــــــې رب ته بدر
ستا د ښـــــــایست پر جای نماز ناست دی
۱۳۷۸/۳/۳

لعل پاچا ازمون ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خواله

اشنا پوهېږې به خپه یمه ډېر
هغې شېبې راته زړګی خوړلی

***

دلته کې هر څه د رواج قرباني
بس تش نامه د محبت پاتې ده
دلته کې مینه هم د زور خبره
دا کمزوري لا په قوت پاتې ده

***

دلته لا موږ په ته او زه یادیږو
دلته ارمان د فرید سر خوړلی
دلته کې وینه لا په وینه مینځې
افغان خو مرګ ته د افغان وتلی

***

ستا د خندا دې ائینه کې اشنا
زه یې ښه ګورم د ژړا انځور دی
خواری خوړلی چې یې نه پېژنو
دې کې زما دې کې دا ستا انځور دی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا ستا ژړا په ځان خندا ګڼي چې
پرېده چې تل دې په خندا سره خوري
د محبت په نوم نفرت چې کوي
پرېده دا خلک دې چې لا سره خوري

***

دوی دې د غرونو لا د ښار خو نه دی
دوی لا د ژوند په مانا نه پوهېږي
دوی لا له ژبې کار د تورې اخلي
خدای که ټول ژوند په مینه و پوهېږي

***

منم د تورې او قلم ژبه ده
توره تېره قلم کې ساه نشته
دا پښتانه دې ګنهکار پخپله
که نه پښتو کې هیڅ ګناه نشته
۱۳۷۹/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلوي

یو اشنا در پېژنمه
چې له خپله ځانه ورک دی
سخته ده پر نه شي زغملای
په خوی کروړ په زړه نازک دی
***
هره ساه یې مینه مینه
ژوند یې مینه کې اغږلی
چا له مینې دی پوښتلی
زړه یې لاسو کې نیولی
***
نه په ژوند نه یې په خوند دی
د ښکلا بس په یو شرنګ دی
مینه مینه مینه غواړي
له بې مینې ژونده تنګ دی
کمزوري یې بله نشته
بس یو دا چې خالي لاس دی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم قوت چې ځان کېويني
هغه مينه او احساس دی

***

د جانان په تصور کې
کړي د مينې ماڼۍ جوړه
غلی غلی ځانته ژاړي
شي او به له سينې کروړه

***

ملګري او مينه پالي
ورته ګرانه يارانه ده
چې کوم يار خوشاله ويني
وايي مينه همدغه ده

***

پرون وسو نن سوځېږي
د ده برخه سوځېده دي
ازادي ازادي وايي
خو لاسونه يې په خوله دي

***

د چا او ښکې را شي غم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانته ګوښې بې وسۍ نه
د ده سترګې شې را ډکې
اشنا ډېرې خوشالۍ نه

***

چې دا خپل زړګی تسل کړي
کله کله توري نغاړي
د شعر پېغله کړي راخپله
مینه مینه ورنه غواړي

***

بدر ژر د پیژندو دی
نه غرېږي نه د کار دی
طبیعت کې نازک رنجه
زبېږ په رنګ په وجود خوار دی
۱۳۸۰/۱۱/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزل مزل کې او ښکې

همدا دعا کوم، چې خدایه ډېره زنده ګي
راکړې په زړه دا سې یوه وېره زنده ګي
ماشوم زړه مې ګرم نه دی دا چې نه اخلي زور
وهمونو نه وه ډکه زما تېره زنده ګي
نه شاته بېرته تلای شې او نه مخته کومه لاره
یو ځای کې سړی دا سې کړي راګېره زنده ګي
چې تا ګورمه کله دا خپل ځان شي راته یاد
چې ته نه یې جانانه ده مې هېره زنده ګي

مزل مزل کې او ښکې نوره هیڅ هم نه ده بدره
چې کله یادومه خپله تېره زنده ګي
۱۳۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېره

د ماشومتوب هغسې
یوازیتوب
او شپې نه
کرکه لرم
یوازیتوب
او
شپه ده
چې زړه کې
وېره
کړي.
۱۳۸۱/۱۲/۱ شپه

ګران اسدالله غضنفر ته

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

ستــړی د دې ژونـد لــه هــره چـاره یم
یار مــې شته عجیبــه ده بې یـاره یم
بیـا بیـا چـې دا ستـــا لمنـه نیسمـــه
عشقـه تـا ایستــلـی لـه بـل کـاره یم
ښکلــی یو تـړون مــې دی ولــس سره
دې مینـه کـې لـرې لـه سـرکـــاره یم
کار د زړه کې پام چې مې ونه پوښتئ
دې مجبـوری ویستــی له اختیاره یم
لو یه ده د خــــدای دنیا خو زه په کې
بـــې کلـــــی بې کوره او بې ښاره یم

ډېر به وایي ډېر بـــدره مئین نه دی
زه خــــو هـم روان پـر دغــــه لاره یم
۱۳۸۲/۲/۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حق

منم چې ما سره دې نه رغېږي
خو دا ته نه یې
راته یې ګرانه ږ ېره
د رسره مینه لرم
او زړه مې غواړي هر نظر ته دا ستا
جانه لوګی لوګی شم
د رځنې وګرځمه
خو دا یوه خبره
زما له زغمه وتې
خو دا یوه خبره
د رسره نه منمه
خو دا یو حق د رلره نه د رکوم
چې راته وایې هر وخت
ما سره مینه مه کړه
ما سره مینه مه کړه
۱۳۸۴.۲.۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کابل ښار کې د وربې د میاشتې د 14 نېټې د چاودنې او د بې ګناه ولس د شهادت په ویر کې

د کابل غم

زمــوږه زړونــه دي چــې چــوي د غــمونو سر ته
ربــه یو داســې زړه دې رانه کړ چې غم پکې چوي
پــر مــا د مینــې او ښکلا پیرزو د هیچا نه شتــه
کابل چې ښکلی شي لږ ساه واخلي بیا بم پکې چوي

۱۳۸۱/۲/۱۴

ښاپېرۍ

ولې حیرانېږې، چې درګورم
بسم الله وایم
تا مګر دا نه وې:
ښاپېرۍ یمه؟

۱۳۸۱/۵/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترږی ګریوان

بنــــه مـــې ګــورې، ډېر ارمانه ستــړی یم
مـــه مـــې لټــوه جانــانــه ستـــــــړی یم
نه مــې شته سکـون، قرار مې نشته دی
ډېــر لــــه دې مکــان زمــانــه ستــړی یم
څــه کــه سره لمبـــــه رالــره ځمکه شوه
ستـــــا د لاســه هـــم اسمانــه ستــړی یم
وچې مـــــې چینــې د ستــرګو نــه ګــورې
تــږی، لــه دې خپــل ګــریوانــه ستــړی یم

دومـــــره بــدره ستـــړی لــه چانــه یمــه
څومــــــره چــې لـــــه خپله ځانــه ستــړی یم

۱۳۸۷/۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېونتوب مبارکي

ژړا زما به په مزار کې کوې
ډېوې به بلې هر یو وار کې کوې

هغه زما د زړه له واکه نه دی
ته چې د سترګو یو ګوزار کې کوې

عشقه ته هم زما د زړه په خبر یې
دا بې واري چې ته په وار کې کوې

پټ په کې ښکاري دې اقرار په مینه
کو مه خبره، چې انکار کې کوې

ښځه په دې کې دې بس نه یمه زه
ته، چې خبره د زړه کار کې کوې
هغه خبــــره دې رښتیا ښکارېږي
پټه یې هر چا نه، چې ډار کې کوې

وا مبارک دې لېونتوب شه بدره
خبرې ځان سره په لار کې کوي
۱۲/۹/۱۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

دباران انځور

ما خپل قلم
اشنا
له وریځو ډک کړ
تا د باران رانه
انځور غوښتی و
۱۳۸۷/۳/۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

اوښکې مې په سترګو کې د ننه پړې ژوند
دا خو ستا له مخه مې خوښېږي ژوند
هره لاره ستا منزل ته رسي خو
لار په لاره ما سره سوځېږي ژوند
خو مره، چې ترخه شي لا خوښېږي مې
چا ویل، چې نه به لا خوږېږي ژوند
راشه یوه خبره مې په زړه کې ده
راشه، چې خبره پاتې کېږي ژوند
یار شته دی خو زړه کې چې دا هم نه وي
ځای په ځای ولاړ دی که تېرېږي ژوند
زړه ته بدر کم دی خو چې راشې ته
دا لېونی خوښ دی، چې د برېږي ژوند
۱۳۸۸.۵.۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه

پېژنم يـــې ښـــه جانانه ما ته معلومېږي، زړه
وايې خلـه نور ستا دې وي له تا سره جوړېږي زړه
دا منـــــم زمـــــا دی خو له ما سره رغېږي نه
عشـــقه دا خو ته يې چې په ژبه دې پوهېږي زړه
تا پســـــې اوبه اوبه، اوبـــه شولو که ګورې يې
دا دی اوښکې اوښکې مې له سترګو نه توېږي زړه
ها چې ماشـــــومان وو لا او لاس نيولي ګرځېدو
پوه به شوم، چې هر نظر سترګې کېږي زړه

بدره ښـــــــــه يې پېژنم يو عمر مو ژوند کړی
تېر به شـــــي له ما نه خو له عشقه نه تېرېږي زړه
۵، ۲، ۱۳۸۸
د شپې لس بجې، کور

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظلم

په دې زه نه پوهېږم
دا ظلم ولې کوي
دغسې ولې وايي
چې زه يوازې يمه
خير !
ورته به څه ووايم
هغه خبره نه ده
ښايي ما نه پېژني
ښايي هغې زړګيه
چا سره سترګې جنګولې نه وي
او دا ورته ښکاري نه هيڅ
چې زه يوازې نه يم
زما په زړه
زما په ذهن
او په خيال کې يوه دنګه اوسي
چې په هر دم او قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

همیش وي مله راسره
راسره خاندي او خبرې کوي
له دې یادونو سره
ما ته مې ځان یوازې نه ښکارېږي
خو هغه ظلم کوي
او بس همدا
یوه خبره یې ده
چې زه یوازې یمه
خو زه یوازې نه یم
ما سره مینه مې ده
۱۳۸۸،۲،۱۸

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

وروسته له شلو کلو
په خپلې کړې دعا
منې!
چې د پریم پښېمانه ګلې
***
له چا نه ومې پوښتې
د پر مې نږدې ومونډې
هغه شېبه په زړه مې نور وورېد
سترګو مې د هغو شېبو
رڼا رڼا په انځورونو شولې
***
هغه شېبه هم راته یاده شوله
چې تا د خپل حسن
غرور ته مخ کړ
او پر ما تندر پربوت
زړه مې ټوټې ټوټې شو
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د خپل زړګي ټوټو ته ژړل
او د همدې اوښکو بهیر په شپو کې
ټوټې ټوټې زړګی مې
جانانه لپه شوله
هغسې لپه د ښېرا
چې نن پښېمانه یم پرې
۱۳۸۲/۸/۲۷
کندهار، نوی ښار

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان زړه

عشقه ښه ګورې، پرهرونو نه، چې جوړ دی زړه مې
چې مېلمانه لري نو مه وایه، چې سوړ دی زړه مې
اوبه اوبه خو بس جانانه یو په تا پسې دی
کنه غمونو د دنیا ته خو کروړ دی زړه مې
ورته د ډار او د ډېوانو کیسې نه کومه
هسې نه ویې وهي وېره لا خو ووړ دی زړه مې
خلک دا وایي، چې اخر کې هرڅه زړه ووهي
یو څوک خو ودې وایي ماته عشق نه موړ دی زړه مې

ږیره کې سپین وېښته منم چې وېرولی یمه
خو بد ره دا منلی نه شمه چې زوړ دی زړه مې
۱۳۸۸/۲/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې شپې

راځــه که ګــورې يــې خوبوړې شپې دي
تيارو کــې نغښتې اشنا سترې شپې دي
وې دې، راځـــــم او بيا له هغې شپې نه
خوب مې له سترګو ځنې وړې، شپې دي
زړه مــې دې سيوري ته چې غواړم هميش
عشقــه لــه غېږ مــې دې راوړې شپې دي
ارمــانــه ستـــا ســودا اخيستــی يمــه
زمــا د ژونـد ډېـرې نيمــګړې شپې دي
منــم کــه سختــې دي خــوږې خو هم دي
د مينــې غېــږه کــې مــې کړې شپې دي
پــه انتظـار انتظـار بـدر دا ستـــــــا
پخپــــــلو اوښکو رنې کړې شپې دي
۱۳۸۸/۹/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

منم، چې مخته تر دې
ته، خوښېدې مې زیاته
راته وې ګرانه د پره
خو دا احساس مې کله کړی نه و
داسې مې هیڅکله ګڼلي نه وو
زړه مې د غسې درزېدلی نه و
کله یې هم داسې خبرې رانه نه وې غوښتې

***

پرون سهار کله همدا ، چې ته مې ولېدلې
د زړه درزا نه وایم
راته تر هر وخت او تر هر چا اشنا
ښکلې ښکاره شوې د پره
ما داسې ښکلې
کله لېدلې نه وې
ستا دا ښکلا جانانه
شوه زلزله مې په بې حسه زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسې ټوله ورځ ماښامه پورې
زړه تخنولمه، له ما نه يې خبرې غوښتې

***

ماښام ناڅاپه غوندې ځير شومه، چې
بهر رڼا ده، هر څه سپين ښکارېږي
هسک ته، چې و مې کتل
سپوږمۍ د څوارلسو وه
ما د سپوږمۍ څېره کې ته ولېدې
زړه مې بيا وسکوندېلم
بيا يې خبرې غوښتې

***

خوب کې مې وليدل، چې
زه په رڼو اوبو کې ژوند کومه

***

سهار، چې پاڅېدلم
پوه نه شوم ولې يو دم
زړه کې له تا سره مې
احساس د مينې وکړ.
۱۳۸۸د ليندۍ ۱۳

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې، مينه او کرکه

تا چې له مينې، مينې وپوښتلم
او ما په ډېره مينه وويل درته
چې زه مين پخپلو سترګو يمه
له خپلو سترګو سره مينه لرم
خو ستا نمجنو سترګو
کرکه مې راوسته له خپلو سترګو
وې مې چې کاش کله مې سترګې نه وې

د چنګاښ شلمه ۱۳۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادونه:
په ۱۳۷۷ هجري لمريز کې زما د منظومو کرښو يوه ټولګه د ننګرهار د ښاغلي اسمعيل يون په زيار چاپ او خپره شوه، دلته له هغې ټولګې څو بېلګې بيا راوړم.

د خپل پلار په وير کې

ورک په ورکو کې

شپېږې شوې تېرې
کلونه تېر شول
خو مې په زړه لکه د نن ورېږي
په ياديدو کې دې نن
په زړه مې غم راپرېوت
سترګو مې اوښکې وکړې
درپسې و مې ژړل
په زوره زوره هسې
چې چا په چا پسې ژړلې نه دي
***

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلو اسرو واخیستم
چې دې مزار ته درشم
چې دې زیارت وکړمه
زه له کلونو وروسته
ځکه کلونه کېږي
چې ستا له مړینې وروسته
زه له خپل ځان او له جهانه ورک یم
یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم
غواړم د سترګو اوښکې
دغه رانه
دغه ګلونه ستوري
دغه ځولۍ مې د غمونو خپله
ستا په مزار باندې راوغوړوم
سم دې له ځانه سره وژړوم
درته کیسې مې د دردونو د غمونو
تېرو هېرو وکړم
هغه کیسې چې ژړوي مې هر وخت
هغه کیسې چې ځوروي مې هر وخت
هغه کیسې چې راته تا یادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کیسې

هغه کیسې چې په کې ورک یمه زه

یو داسې ورک چې ورک په ورکو کې یم

۱۳۷۰ ،۱۲ ،۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروركي لاروي

بیگاه خوب کې مې لیدل چې
یو لاروركى مسافر یم
نالیدلي لور ته خوځم
په مزل یم
د شپېو په تېرېدو کې د یو ګڼ ځنګله و مخ ته
ځان مې مومم
په فکرونو کې ډوبېږم
هرې خوا ته
د سترګیا له ډک نظره
بس اوتر اوتره ګورم
لټومه یوه لاره
له ځنګل نه د وتلو
خو چې هرخومره زه ګورم
لاره نه شته په ځنګل کې
له ځنګل نه د وتلو

***

له فکرونو ځنې وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه هیله مې په زړه شي:
کاشکې یو تن دلته وای خو
چې پوښتلی مې وای دومره
له ځنګل نه د وتلو
کومه لاره چېرته شته ده
او که نه شته.

***

په همدې هیله کې ومه
چې یو څو تنه له لرې
راښکاره شول
سم چې ماته رانږدې شول
ترې مې وپوښتل په مینه:
چېرې د رومئ کوم پلو ځئ؟
لکه ما غوندې لار ورکي خو به نه يئ؟
یو تن ماته رانږدې شو
د سترګیا له ډک زړګي یې راته ووې:
دا ځنګل زموږه کور دی
له مودو په کې اوسېږو
لارې ګورو د وتلو

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل پلو خوځېږو

***

ما چې وکتل دوی هم وو
لکه ما غوندې لار ورکي
زما هم ډېرې مودې شوې په کې تېرې
په لټون د یوې لارې د وتلو.
د مودو په تېرېدو کې
لکه ما غوندې لار ورکي
یو په بل پسې راتلل او زیاتېدل به
د ځنګل د ونو شمېر ته
ټول په یو مقصد روان وو
یوه لار مو لټوله
له ځنګل نه د وتلو
خو پیدا مو چېرې نه کړه
هسې لاره چې ځنګل نه په وتو شو
حوصلې مو شولې تنګې
جام د صبر مو نسکور شو
یوه پرېکړه مو په ګډه سره وکړه
د ځنګل د سوځولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مو پورې په ځنګل کړ
ټول ځنګل لمبه لمبه ایرې ایرې شو
او لوګي ترینه ختلو
په جامو کې ځاییدم نه له خوښۍ نه
د ځنګل په سوځولو
تماشه کې د ځنګل د سوځېدو وم
چې په ما له کومې خوا نه
سرې لمبې شولې راتاوې
یوه کړیکه مې له خولې نه رابهر شوه
او راویښ شومه له خوبه
په فکرونو کې مې ډوب شوم
په لار ورکو کې ځان ورک راته ښکاره شو

***

شپه به پس ته چې ویده شوم
یو سپین ږېرى
چې یې هرڅه هرڅه سپین وو
له وېښتو نه تر نوکانو
خداى خبر له کومه راغی
همهغه ایرې ځنګل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لوګي ترېنه ختلو
ږمونږ خواته رانږدې شو
له یو سوړ اسویلي وروسته یې دا ووې
دا مو څه کړي دي خوارو ؟
زه نږدې شوم ورته ورو ورو مې دا ووې
له ځنګل نه د وتلو
مجبوري نه اور مو پورې په ځنګل کړ
د منزل په لورې یون ته
بیا یې دا پوښتنه وکړه:
چېرې د رومۍ کوم پلو ځۍ؟
مونږ په ګډه ورته ووې:
د ښکلا او محبت ښکلې دنیا ته
بوډا دې باندې، چې پوه شو
له ډېر قهر او غوسې یې
مونږ ته ووې:
همدغه ستاسو منزل و
همدغه ستاسو دنیا وه
چې مو وسوه
چې ایرې شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکلا یې نوره نشته.

***

چې سهار ویښ شوم له خوبه
په فکرونو کې بیا ډوب شوم
ساده ګي پورې د ځان او د لارورکو په خندا شوم
یو افسوس مې په خپل ځان او په لارورکو باندې وکړ
او بیا داسې د امید له ډک زړګي نه
په دې خواست شومه له خدایه:
چې لارورکي دې هوښیار کړي
هوښیارۍ سره دې سم په سمه لار کړي
ګنې داسې که ونه شي
نو د دې ځمکې پر مخ به
نور لارورکي خلک
ټول له ځمکه سره لمبه کړي
ټول له خاوره به ایره کړي
او منزل د خپل ارمان به کړي
په خپلو لاسو خاورې
۱۳۷۱/۱/۲

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلی

زموږ کلی
دا د دنګو غرونو شاته
که دې زړه وي
چې ته راشې
د زړګي پردې دې خلاصې کړه په څیر شه
او بیا وګوره په مینه:
یوه سره د وینو لیکه
غځېدلې ده له غرونو
چې تر کلي پورې رسي
۱۳۷۳/۱/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

يأس

ښه مې په ياد دي اشنا
چې به پخوا
کله زموږ کلي کې
د ټوپک ډزې وشوې
د رېيمه ورځ
د يو ماشوم هلک په غوږ کې مو
د کلي ملا
ډېرې خوښۍ نه اذانونه کول
***
خو اوس زموږه همهغه کلي کې
د خنداګانو او خوښيو کلی
د ټوپک ډزې کېږي
او په همهغه ورځې
زموږ د کلي ملا
آن له چرګبانګه تر ماښامه پورې
د سر په سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پەوینو سرو جنازو
چې هدیرې تەراځي
کوي لمونځونه
ژاړي

۱۳۷۳/۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ارمان

چــې د زخمونو په دردونو اوړو
مـــوږه د ښکلو په کبرونو اوړو
مینه زمـوږه د عـــمـرونو سفر
په بـلا زلفـو بــلا غـرونو اوړو
لا چـــــې حیا یې د کتو وساتو
لا یـې په سپــورو نظرونو اوړو
زمـــوږه لاره پــه اغــزو وتـلې
دا یــو ارمان ! چې په ګلونو اوړو
قـــدم چې اخلو ثوابونو پسې
قـــدم قـدم په عـذابـونـو اوړو

بـدره چې لارې رانه ورکې دي خو
پــه سپین سهار په مابنامونو اوړو
۱۳۷۳/۲/۱

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شوګیرونو لښکر

ژوند مــې یو سیند هسې څپې څپې تېرېږي او ځي
ګـــــورم ساحل ســــره ټکرې خوري ماتېږي او ځي
اوس دې یـــــادونــه هــم جانانه ستا خویونه کوي
راغلــي نــه وي لا چــې بېــرته بیا ستنېږي او ځي
د شـــوګیـــرونــو د لښــکر د نــظــر تاب نــه لري
خوب مې تر سترګو پورې راشي خو وېرېږي او ځي
چې کــومې ښکلې مې زړه واخیستلو اور یې کړلو
نن یــې له تــاوه ځنــې خپله څنګ ته کېږي او ځي

بــدره چــې وایــم د اشنا مــخ کې نور نه وایم څه
هــره خبــره چــې کــومه خپــه کېـــــــږي او ځي
۱۳۷۵/۳/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غشو تنده

دا سې چې ډېر ډېر په ما ګران دی زړه مې
زما خو نه دی د جانان دی زړه مې
تورې تېرې پرې هر نظر پرېوځي
د وینو کور افغانستان دی زړه مې
ستا د نظر د برېښو کو هنداره
د ښایستونو بیابان دی زړه مې
راشه د غشو تنده ما ته کړه پرې
څپې څپې رود روان دی زړه مې
دی د غمونو حسرتونو جهان
غریب یې مه ګڼه لوی خان دی زړه مې
بدره چې وینې وینې خاندي په کې
په پرهرونو چراغان دی زړه مې
۱۳۷۵/۵/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقې حلقې سترګې

ستا د وعـــدې لـــه انتظـــاره سره
لارې دې څـــارم لـــه ریبـــاره سره
راشه چې سترګو کې مې ګل شوې اشنا
سینـــه مـــوښــم له هــره خاره سره
حلقې حلقـــې مې انتظار کړې سترګې
هـــــــــره شېبه مې ده له داره سره
داســـې بـــې واره دې راوکتـــلې
چـــــې شوم بې واره سم له واره سره
مینـــــــــې دې داسې لېونی کړمه زه
چې هیـــــڅ مې نه لګي هوښیاره سره

بدره اشنـــــا وروستي دیدن کې ووې
مینـــــه څـــوک نه کــوي له خواره سره
۱۳۷۵/۸/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا په تال کې

۱۳۷۵کب

که تېروم دانه وانه زنده ګي
جوړوم خیال کې شاهانه زنده ګي
مرګه له تا سره د مینې په نوم
ده یو ښکلې بهانه زنده ګي
په ګریوانه لکه د اوښکو لړۍ
تېرېږي ځي دانه وانه زنده ګي
خوښه دا ستا چې څنګه ژوند خوښوې
زه خوښوم عاشقانه زنده ګي
غله نظرونه ورته دا سې اوړي
لکه وي ستره خزانه زنده ګي
د یار له سترګو نه چې ګوري لارې
غواړمه دا سې جانانه زنده ګي
بدره چې تال کې د ژړا یې وایم
ده د غمونو ترانه زنده ګي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره شپه

تیــاري دي له سهــاره تر سهــاره توره شپه ده
په مــوږه بدنصــــیبو دوامــداره توره شپه ده
بنګړو ته دې شرنګ ورکړه چې دې وپېژنم یاره
ده لار له لارې ورکـه لار پــه لاره تــوره شپه ده
بلا د زلفـو اخلــو چـــې په لاره ځـــو د زلفو
د عشــق د لیونیــو خــو تر داره تــوره شپه ده
نه جام نه صراحي شته او نه شور څــه د بنګړیو
په موږه مینه خوارو داسې خواره تــوره شپه ده

دیدن ارمان چې راشي بــدره دا سنــدره بــولو
چې خوارې سترګې ګرځو لا اغیاره توره شپه ده
۱۳۷۵/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

خال دې له سجدې او له کعبې وايي
سترګې دې له جام او میکدې وايي
هغه شم اشنا او که په دغه شم
هر يو له خپلې عقيدې وايي
نه منم له شيخ سره يې نه منم
شپه د پسرلي کې له توبې وايي
بيايي مې ملا کوم لورته بيايي مې
ماته دې جانانه له کوڅې وايي

بدره ليونو سره چې خوښ يمه
مينه يې چې غواړي له هغې وايي
۱۳۷۲/۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا تصویر

اشنـا تـه خاند مـه دنیا تـه خاندم
د غـریب خـوله یمــه هرچا ته خاندم
د اوښکو اوښکو په هنداروکې مې
موسکی تصویرستا د خندا ته خاندم
ستا مجبـوری، نـه عشقه نه پــوهېږم
چـې چـاتـه ژاړمـه او چـاتـه خـاندم
پوهېږې ستا وعدې چې ځنګـه ژاړم
کـلـه بیګاه کـلـه سبا تــه خـاندم

جــانـانـه بـدر چـې مـیـن یـم پـر تـا
تـا تـه بـه ژاړمـه او تـا تـه خـانـدم
۱۳۷۲/۱۱/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه هنداره

د وینو ستوري له مداره نیسم
د زړګي درد مې له پرهاره نیسم
بازار د ښکلو کې چې څه کومه
دې غلام زړه ته مې باداره نیسم
قاتل نظر انځوروم د اشنا
ځکه د زړه ورته هنداره نیسم
زه یمه داسې لېوني ملګرو
او ښکه مې سترګو کې ایساره نیسم

نن مې نظر نظر کې اوړي بدره
چې هر نظر ، نظر کې لاره نیسم
۱۳۷۲/۱۱/۴

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزې

نظـر، چــې واړوې خو ډېر خـلک دي
د مينې ورځ چې دي په شمېر خلک دي
د هر چا هغه وخـت کې پام شي ورته
چې افغــــانان له سره تېر خـلک دي

***

وايي غلط شوم او بيا بيا ورګوري
يو څوک د يار د مخ خالونه شماري
له خپله ځانه پسې ورک چې ښکاري
زړه مې دا ستـا د ياد پلونه شماري

***

چې بې سته د جنت په لوري نه ځــي
پښتانـه خو د پښتو د پت په پله ځي
نوري لارې که هم وتــې دي مــنزل ته
زه په هغه لاره ځمه چې مې زړه ځي

***

دا وختــونه که نغمــې نغمــې د نور شي
نصيبونــو کــې زموږه سور تنور شــــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بد نامه وي د مينې، ليوني وي
بده ره کلي کې زموږه هغه چور شي

***

چې له سترګو نه په زړونو پريوتلي
ليوني دا سې مقام ته رسېدلي
ښکلو راشئ د غرور سرونه تيټ کړئ
لوی لوی غرونه مو ليدلي نړېدلي

***

بيا ګرد جنې، چې کوڅې مو د زړګو دي
ګودرونه د نظر په وچېدو دي
په چمن کې د ګل سترګې شوې نمجنې
چې اغزنې فضاګانې د سپرلو دي

***

د ليونتوب ټولې کانې کومه
تا ته دعا ځان ته ښېرې کومه
مينې حيرانې سترګې څه را ګورې
څه چې کومه ستا د ښې کومه

***

څه شو جانانه که ارزان خرڅېږي
مينه کې زړونه په تاوان خرڅېږي
چې يې خندل هوسپرستو پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه له مینې نه قربان خرڅېږي

***

زړه مــې لوګو او اسویلو ونیوه
ستـــا د خندا د اور لمبو ونیوه
د خپل ارمان په وینو سور لیونی
هغــه دی مري بدر سلګو ونیوه

***

سترګو نــه په غم کې اوښکې تویې شي
راشـــــي زما اوښکې خوشالۍ کې هم
تاب که مې دې وختـــه د قید نشته هم
تنګ مــې شي زړګی ستا ازادۍ کې هم

***

د عشق انځور د سترګو جنګ کې نغښتی
زمـــوږه ژوند د وینـــو رنګ کې نغښتی
دا سنـــد ریـــــز د ګـودرونـو ښایسـت
د منګو شـور د بنګړو شرنګ کې نغښتی

***

لا زما پــه ژبه چې شپیلۍ شپیلۍ غزل شین دی
غره کــې د زړګي زما د زلفو دې ځنګل شین دی
دا شاړې کوځې لارې چې ما ته شاړې نه ښکاري
لا خـــو هر قدم کې یې زما د اشنا پل شین دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پـــه خپـــل وطـــن وطن ژاړم
د يـــار ســـالـــو د ځـــان کفـــن ژاړم
د پسرلي کاروان په لاره لوټ شو
ګلـــــــــونه ژاړمه ګلشن ژاړم

***

په لګېدو چې وې ډېوې مړې شوې
د انتظار غبرګې شپې مـــړې شوې
خوند په سبا کې د سبـــا چې نه شته
د ژوند بـــاور هغه وعدې مړې شوې

۱۳۷۴

***

وعدې د نن چې په سبا تېروي
هره خبـــــــره په خندا تېروي
مينه کې بام ته د کبرونو خبرې
هـــــــره روا په نا روا تېروي

***

چـــې کوڅې د يار د مکر خندا واخلي
ليـــونـــــي به ليـــوني په کانړو ولي
لا چې سر په سر رندان جامونه تش کړي
لا پـــه ســـر ســـر بـــه ساقي په کانړو ولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دا وختــونه که نغمې نغمې د نور شي
نصيبـــونو کې زموږه سور تنــور شي
چــې بــد نامــه وي د مينې ليوني وي
بــدره کلــي کــې زموږ ه هغه چور شي

***

د اور پــه څنــو ځنګېدلې ځواني
سوځوو خپــله سوځېدلې ځواني
ست تــه کتلي مو د سترګو د جام
ګرځوو ځکـــه جل وهلې ځواني

***

څه مې پوښتې له اغاز او له انجام
چې مــې ګـورې همـد غـه يمه تمام
سراســر زه لېونی يم ليونتوب يم
سراسـر مې نه سکون شته نه ارام

***

واړوه کاتـــــه دې ښه ترخه اشنا
هغه کوه غواړې چې دې زړه اشنا
بدر ته دې هــو چېــرې ونــه کړله
ودې سبــځه ټول عمــر په نه اشنا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه چې ګرځو دا سې خوارې سترګې
د ساقـي خپلـې دي خمـارې سترګې
زمـوږ پـه حـق دا فیصـله شـوېـده
ملګـرو ګرځـو چـې لا چـارې سترګې

***

عشقه ستا په غېږه کې د خوب دعا
شـوې ده زمـا د لیـونتـوب دعـا
کـوم خلـک چې ګورې لیوني ګرځي
شـوې د هغـو د مینتـوب دعـا

***

کلـه پـه جـام او په مینـا ماتېـږي
زمـا چې تنده یاد کې ستا ماتېږي
د لیـونـو زور کـــه دې ولېـد لو
رقیبــه سر دې خامــخـا ماتېږي

***

د ژوند چې ټولې ورځې شپې وژاړم
بـې وفـا څـومره دې وعدې وژاړم
چـې دې خـواږه یــادونه وخندوم
زه به غـمـونـه دې پـه دې وژاړم

***

عشقه چې ستا په نوم مجبور بنه دي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا لیـونـي زړونـه ناسـور ښـه دي
چـې د رښتیا په مینه دار ته درومي
بدره یـاران لکـه منصـور ښـه دي

***

عمـري قیـدي یـم د ژړا زه خنـګه وخانـدمه
چې خوله مـې نه شته د خندا زه ځنګه وخاندمه
دا خـو چـې وایې په بې نمو سترګو مه راګوره
بـدر چـې ستـا غواړم رضا زه ځنګه وخاندمه

***

شک د وفا شته دی که هم ښکلو کې
مـوږه په یقیـن یې د وعـدې ورځو
دا چـې هـره لاره پـه منـزل وځـي
خو ښـه مـو په هغه که په دې ورځو

***

مینې چې نوم دې ښه په شوراخلي
د غســې زړونـه به خود اوراخلي
جانان راګوري خو چې سم نه ګوري
بــدره زړګی به مې څه زوراخلي

***

دا چې پوه شوم په بیګانه او سبـا نه
ما لــــه عشقه ژړا زده کړه خندا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـــدره داسې جنتي ګناهکار نه شته
چـــې دې ټول عمر ثواب کړي ګناه نه

***

میـنـــې ته هر قدم مجبور زړګی
په دار زنګېږي مې منصور زړګی
ستـــا د ستم دا مهرباني سترګې
چـــا ته مــې وښیــم ناســور زړګی

***

سینــــدونه ژاړمه د جال په لمن
اورونـــــه ګرځوم د خیال په لمن
بخت چې د خپلې مینې ژاړم بدره
د خیر ګراني شوله د سوال په لمن

***

د دنیـــا که د حالاتو هر څه تول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
رقیـــبان له بدره داسې تاو را تاو دي
لیـــــوني ځنې واړه لکه راټول وي

***

لا غوســـه غوسه شه قهرېدلې راته وګوره
ټکنــــــده غرمه شه قهرېدلې راته وګوره
لا مې منصوري خماري تنده اورنۍ چې شي

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا د دار نشـــــــه شه قهرېدلې راته وګوره

***

جانانــه ستا نه به همدا سې لور په لور ګرځم
چې ملنګي مې غوره کړې کور په کور ګرځم
پـــه پر هرونو چې د خوږ زړه ارمانونه وځي
ځـــه خو به وي، چې زه په تمه د ټکور ګرځم

***

چې خوښېږی مې خونکارې سترګې ستا
کــوي زړه تــه زمـــا لارې ســترګې ستا
مــا پـــه خوب کې ته ليدلې چې ويل دې
ليدای نه شــم بــدره خوارې سترګې ستا
۱۳۸۸/۱۰/۲۱

***

لا به خنــدومــه دې لا چـــې ژړېــــــدای شمه
ستا له تصور ســـــره تــا تـــــه رسيدای شمه
جــام د دنيا بـــده زوروره بـــې خـــــودې لرې
عشق راکړی لاس دی که نه کله ودريدای شمه
۱۳۸۷/۳/۲۷

***

نظــر چې واړوم په هر نظر کــې تا ووينم
يـاره دعا کوم همدا ، چې دې بيا بيا ووينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپه کومه چې په مینه خپل لاسونه رب ته
تـا آئینـه کې مې د لپـې په خنـدا ووینم
۲۷/۱۰/۱۳۸۲
د کلید مجلې دفتر

بیتونه

د دنیا کــه د حالاتــو هر څه تـول وي
د ملنګو یو امید وي بل کچکول وي
***
بد ره زما چــې له خپل کلي سره نه رغېږي
هر ګنهکار په کــې په نوم د لیوني پېژني
***
چې د ښکلو د خوږو خبرو مړه دي
لکه بد ر لېــوني به تـل دو که شي
***
په زړه ته مې ستا د راتلو زېرى وشو
چا راتــه وې ستــرګو دې بار نیولی

SAMSOOR.COM

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

یاد دې د مینــې چې وي مل را سره
خود به دې غم وي په هر پل را سره

***

ښــــه ده ساته ته د خبـرو روژه
دي اختـرونه دې ویاندې سترګې
۱۰/۵/۱۳۸۲

***

عشقـه ! خدای دې زړه نه زما کم مه کړه
تـه یې چې دا ژونـد پـه دعـا دې غـوارم
کندهار، نوی ښار
۱۳۸۲

***

زړګیـــه ظلـم یــې ګڼې، کـه انتهــا د مینې؟
چې خپل اشنا د رپسې توره پـه خندا ګرځوي
۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋❋❋

یو ښار کې د چا سر ته، بل ښو کې زړونه پېيي
دا یو قتل ګناه ده او دا بل قتل ثواب دی

1380.3.7

❋❋❋

تمـــامه شپه مې للمه لار د انتظار څارله
تمامه شپه ډېوې وې بلې او باران ورېده

SAMSOOR.COM

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library